

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] slet ikke rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen med de Forbindelser, han har, kritiserer det. Det var jo ikke for at være vittig, det ærede Medlem sagde det, for det bryder han sig ikke om.

Det ærede Medlem maa efter mine Begreber, saaledes som hans politiske Indstilling desværre er blevet, anse det for at være en meget rimelig Maade at gøre det paa. Jeg ved da ogsaa særdeles vel, at hvis det ikke lykkes at gennemføre noget virkelig effektivt paa dette Omraade, saa vil det med de Forhold, vi har her i Landet, være meget ubehageligt for mig; andre Steder er det jo ikke saa ubehageligt, hvis man ikke gennemfører noget godt.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde, at Producenterne ikke var nævnt. Den Opgave, der her forelaa, var at nedbringe Forskellen mellem Prisen ved Stald døren og Forbrugerprisen, derfor er det ikke saa underligt, at Producentprisen ikke er nævnt. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ved særdeles vel, at naar man beklager sig over den dyre Mælk, er det denne Forskel, der er tænkt paa og agiteret imod.

Hvorfor overlader man ikke, spurgte det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, til De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at ordne Sagen? Det ærede Medlem vilde altsaa have, at Mejeriforeningernes Fællesorganisation skulde have et Monopol. Jeg synes, det er Høg over Høg. Det er endnu mere moderne end dette Forslag. Men hvorfor har Mejerierne ikke ordnet denne Sag for mange Aar siden? Det har jeg sagt gennem mangfoldige Aar, naar Spørgsmaalet har været fremme og man har klaget over Arbejdernes Fagforeninger, Sammenslutninger inden for Byerhvervet og Aftaler paa det ene og det andet Omraade. Det var dog ikke mere end 1 500—2 000 Mejerier, der skulde træffe en Aftale, og det har man ikke gjort. Man har ikke faaet Omkostningerne ned, man har ikke faaet den billige Mælk. Vente paa, at nu skal man nok gøre det, vil den nuværende Regering og vil jeg ikke. Nu maa Sagen ordnes, saaledes at man sørger for, at Befolkningen kan forsynes med billig Mælk, og det er det, vi beder om Bemyndigelse til fra Regeringens Side.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen

havde en ond Dag. Han var utilfreds med Lovforslaget, for nu var det en konservativ Handelsminister, der fremsatte det, og nogle uvenlige Ord skulde jo falde af til Socialdemokratiet. Ja, det ærede Medlem tænker i de gamle Baner, jeg tror, jeg kan skænke ham al Tale i den Retning, jeg synes, det har meget lidt Interesse i Tiden. Kornlovsforslaget er den samlede Regerings, Ansvar er mit lige saa meget som Landbrugsministerens. Dette Lovforslag er den samlede Regerings, Landbrugsministerens lige saa meget som mit. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Stilling er den, at hvad Regeringen end søger at gennemføre, saa skal han paa gammeldags Vis, mange Aar tilbage i Tiden i sin Tankegang, søge at bilde sig selv og andre ind, at man kan indrette Forholdene her i Landet og navnlig her i Rigsdagen, som om intet var sket. Det kan vi ikke, det kan vi heller ikke paa dette Omraade; vi kan ikke vente, vi maa se at faa Sagen gennemført.

Kristen Amby: Jeg skal ikke forlænge Debatten ved at gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Veje man vil anbefale Ministeren at gaa, naar han har faaet den foreslaaede Bemyndigelse, eller ved at forsøge at give den højtærede Minister gode Raad. Jeg har kun een Bemærkning, som det er nødvendigt for mig at fremkomme med, en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen siger, at dette, at Rigsdagen nu giver en parlamentarisk Minister, en Forgrundsfigur i det parlamentariske Liv som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, nu Handelsminister, en Bemyndigelse, er en Undergravelse af det parlamentariske System, det tjener ikke til Styrkelse, siger det ærede Medlem, af det parlamentariske System. Dette er en fundamental Fejltagelse. Der har maaske nok været Fejltagelser i den Maade, hvorpaa Rigsdagen tidligere har behandlet mange af disse Ting; efter min Anskuelse havde det været fornuftigt paa mange Omraader at skelne skarper mellem Lov og Administration, idet det er Rigsdagens Opgave at give almindelige Lovregler. I dette Tilfælde her er der altsaa Tale om en almindelig Bemyndigelseslov, men det er jo ogsaa en almindelig Regel